

Số 711

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tối,
ÁNH SÁNG cho đường lối tối"

Thứ Thiên 119:105

January 3st 2021. Vol. 46. No. 1

SỐ 711 * Chúa Nhật, ngày 3 tháng 1 năm 2021

ĐỔI

Đổi đối với con người là cần-thiết, có những cái đổi tự nhiên theo luật thiên-nhiên. Chúng ta đã đổi niên hiệu 2020 qua 2021. Theo thời gian, chúng ta cũng đổi tuổi, một số người không thích đổi tuổi, vì muốn "trẻ mãi". Theo phép lịch sự, chúng ta không nên hỏi tuổi ai đó, nhất là phải nữ.

Có ông ra tòa xin đổi tuổi, tòa không chấp nhận. Ông hỏi: Tại sao người ta có thể đổi tên, đổi phái - nam qua nữ, nữ qua nam, thế mà đổi tuổi lại không được. Tòa cho biết vì tuổi đã được ấn-định từng điển tiến trong đời người có giấy tờ chứng minh.

Theo phong-tục Việt, người cao tuổi thường cho người ta biết về tuổi của mình để được "kính lão", nhiều tuổi là lên "lão làng". Ở Mỹ không có "làng", nên người cao tuổi là lên "lão viện", vô viện dưỡng lão.

Theo luật thiên-nhiên, vũ-trụ, thế-gian, bốn mùa tiết luôn thay đổi. Nhưng con người luôn thay đổi theo thời gian, thể lý, mà còn thay đổi theo hoàn cảnh và môi-trường sanh động, nhất là thay đổi theo nhận thức. Sáng dậy, không thấy khác gì là chán như Persall Smith nhận-thức: What a bore it is, wake up in the morning always the same person. Tâm dịch:

Chán chường thay, chán chường thay
Sáng nào cũng thử người này mãi sao.

Với trí-khôn hiểu động, tâm-ly học cho rằng sự thay đổi là "sáng-tạo tính", nên con người thay đổi không ngừng. Ngay cách đối xử với nhau không thể "trước sau như một". Ngoài hai sự thể "thay đổi" tệ-hại nơi con người là "trở mặt" và "phản bội" bởi "thay lòng đổi dạ". Còn các thay đổi khác đều có định hướng thăng tiến tốt hơn.

Trong gia-đình chúng ta thay đổi để hòa nhập. Ngày hai người yêu nhau và lấy nhau, nếp sống thay đổi sau đêm tân hôn. Năm xuống là Tân Lang, Tân Nương, sáng trở dậy là đàn ông, đàn bà bước vào một khuôn-khó mới, lối sống độc thân lui vào quá-khứ, để "cái gì" cũng phải có nhau, với mơ-ước người mình yêu thỏa lòng.

Vợ chồng từ nghèo qua giàu là tình, tiền thay đổi. Trước kia chồng nói với vợ:

Tình anh bao giờ cũng nhiều,
Tiền anh lúc nào cũng thiếu

Nay giàu có, vợ nói với chồng:

Tình anh bao giờ cũng thiếu,
Tiền anh lúc nào cũng nhiều.

Nên tục-ngữ ta có câu: Giàu đổi bạn, sang đổi vợ.

Đứa bé đầu lòng sanh ra, gia-đình nay có hai lớn một nhỏ. Chính "một nhỏ" đã làm thay đổi "hai lớn" một cách tự nhiên trong bốn-phận và trách nhiệm. Đứa bé thay đổi theo ngày tháng, kéo luôn cha mẹ đổi thay theo tháng ngày, để phù-hiệp cả ba.

Thay đổi theo chiều hướng "tăng-trưởng" là tốt. Phao-lô nói về sự thay đổi của mình như vậy: "Khi tôi còn là con trẻ, tôi nói như con trẻ, tu-tướng như con trẻ, suy-xét như con trẻ, khi tôi đã thành nhân, bèn bỏ những điều thuộc về con trẻ" (I Cô-rinh-tô 13:11). Chính "tu-tướng" và "suy-xét" giúp ta thay đổi.

Bác-sĩ Châu-Ngọc-Hiệp đã viết sách nhỏ **Thuyền Hòn Neo Bến** nói lên sự thay đổi niềm tin của mình.

Mời Quý Vị đọc sự thay đổi bởi "tu-tướng" và "suy-xét" của bác-sĩ như vậy:

"Hồi mới qua Mỹ, có người bạn đi trước báo động rằng qua xứ này, người Tin-Lành họ dụ dữ lắm, có thể tới với họ lúc đầu để được giúp-đỡ rồi sau đó tránh đi, đừng theo Tin-Lành vì mình phải giữ đạo ông bà mình chứ. Thấy anh ta thành-kiến, tôi cười và nói: "Tướng theo tin dữ thì tôi sợ, chứ tin lành thì tôi cho dụ". Kết tội người đi giảng đạo là "dụ" thì không đúng vì họ không dụ người khác làm chuyện quấy, mà là giới-thiệu người khác về một nguồn phúc mà họ đang nếm và muốn người khác cũng được hưởng như họ. Vậy nói rằng họ muốn chia xé niềm tin, chia sẻ ơn-phước thì đúng hơn. Khi người bán hàng quảng-cáo một món hàng xấu mà chính cá nhân họ, hay gia-đình họ không xài thì đó chính là "dụ". Tôi thấy người truyền giáo như người được ăn một tổ phở ngon tại tiệm Z, muốn quảng-cáo cho người khác biết mà vào tiệm đó ăn..... Sau hơn 20 năm ở trong nhà Chúa, tôi đã nếm trải được nhiều sự dạy-đo, uốn-nắn từ Chúa, sự an-ủi, khuyên-nhủ của anh em trong Chúa của mình. Tôi thấy tôi thay đổi nhiều. Tôi thấy mình bớt khổ chịu mà chịu khó hơn, bớt xét nét mà độ lượng hơn, bớt nóng giận mà trầm tĩnh hơn, không coi trọng những sự tạm bợ mà biết yêu-quý những gì trường tồn. Vợ tôi, các con tôi, cùng dẫu và rẻ đều có niềm tin vững chắc trong Chúa....."

Sự thay-đổi của người tin nhận Chúa Jê-sus làm Cứu Chúa mình là sự thay đổi như lời Kinh-Thánh minh-định: "Họ từ tối tăm mà qua sáng-láng, từ quyền-lực của quỷ Sa-tan mà đến Đức Chúa Trời" (Công-vụ 26:18). Là sự thay đổi: "không bị hư-mất mà được sự sống đời-đời" (Giăng 3:16). Cơ-đốc nhân khi qua đời là "đổi" nơi định cư "đi ở với Đấng Christ" (Phi-líp 1:23) ngay, và "sống đời-đời" với Chúa. Vì có đó mà Cơ-đốc nhân không có lẽ "cầu hồn", "cầu siêu" cho người qua đời để "sớm hưởng nhan thánh Chúa", hay đến nơi "cực-lạc".

Trong sanh-hoạt đời sống, chính "tu-tướng" và "suy-xét" giúp ta thăng-tiến. Những người ở thế lãnh-đạo, "tu-tướng" và "suy-xét" rất cần-trọng qua 3 tiến trình:

1/ Thông-biết (knowledge) vấn-đề bởi "cái gì" (what) mà ta phải làm.

2/ Hiểu-biết (understanding) tại sao (why) ta phải làm.

3/ Khôn-ngoan (wisdom) làm thế nào (how) cho hoàn-tất.

Thay đổi từ "thông biết" qua "hiểu-biết" đến "khôn-ngoan".

Nhưng đừng đến "luật" thì không thể thay đổi, nhưng cách hành xử luật có thể thay đổi.

Cơ-đốc nhân có Kinh-Thánh là "sách luật pháp" (Giô-suê 1:8) định "luật":

* Luật chồng đối với vợ: "Hỡi người làm chồng hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội-Thánh, phó chính mình vì Hội-Thánh" (Ê-phê-sô 5:25). "Yêu" không thể thay đổi, nhưng cách "yêu" có thể thay đổi.

* Luật vợ đối với chồng: "Hỡi người làm vợ phải vâng-phục chồng mình như vâng-phục Chúa, vì chồng là đầu vợ, khác nào Đấng Christ là đầu Hội-Thánh" (Ê-phê-sô 2:22-23). "Vâng-phục" không thay đổi, nhưng cách "vâng-phục" có thể thay đổi.

* Luật con-cái đối với cha-mẹ: "Hãy hiếu-kính cha-mẹ người" (Xuất Ê-díp-tô ký 20:12). Lòng "hiếu-kính"

không thay đổi, nhưng cách “hiếu kính” có thể thay đổi.

* Luật của Cơ-đốc nhân: “Người phải hết lòng, hết linh-hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính-mến Chúa là Đức Chúa Trời người ... Người phải yêu người lân-cận như mình” (Mác 12:30-31). “Kính mến Chúa”, “yêu người lân-cận” không thay đổi, nhưng cách “kính mến Chúa” và “yêu người lân-cận” có thể thay đổi.

“Luật” không thay đổi, nhưng cách hành xử thay đổi theo trình độ “tu-trưởng” và “suy-xét” của mỗi người do “đổi mới càng ngày càng hơn” (II Cô-rinh-tô 4:16).

Tôi tạ ơn Chúa, hơn 60 năm làm “tôi-tớ của Đức Chúa Jêsus-Christ” (Phi-líp 1:1), không bao giờ “thất nghiệp”. Chúa luôn tỏ cho tôi “những việc lớn và nhỏ, là những việc người chưa từng biết” (Giê-rê-mi 33:3) tùy theo trình-độ “sự suy-gẫm của lòng tôi được đẹp ý Ngài” (Thi-Thiên 19:14). Và bởi:

1/ Thông-biết (knowledge) nhận ra “việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm-sửa trước cho chúng ta làm theo” (Ê-phê-sô 2:10), theo “ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi” (I cô-rinh-tô 3:10) và “tài mỗi người” (Ma-thi-ơ 25:25).

2/ Hiểu-biết (understanding) tại sao Chúa “muốn” giao việc này cho mình, nên phải rà-xét “ơn” và “tài” mình có để xử-dụng.

3/ Khôn-ngaoan (wisdom) xin Chúa cho biết phải làm sao để tránh “chạy bá-vơ” (I Cô-rinh-tô 9:26), để “ý Cha được nên” (Lu-ca 22:42), và “họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời” (Ma-thi-ơ 5:16).

Bí-quyết “khôn-ngaoan” là “chớ cho mình là khôn-ngaoan” (Rô-ma 12:6), song “kính-sợ Đức Giê-hô-va là khởi đầu sự khôn-ngaoan” (Châm-ngôn 9:10), và suy-gẫm lời Chúa trong Kinh-Thánh “Vì Đức Giê-hô-va ban cho sự khôn-ngaoan. Từ miệng Ngài ra điều tri-thức và thông-sáng” (Châm-ngôn 2:6).

“Khôn-ngaoan” từ nơi Chúa rất ngọc đỏi. Phao-lô là một nhà học-thức, tài ba. Điều ông có được coi là “lời” danh-giá ở đời, thế mà bởi “khôn-ngaoan” từ nơi Chúa, ông “nhận biết Đức Chúa Jêsus-Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liều bỏ mọi điều lợi đó. Thật tôi xem những điều đó như rơm-rác, hầu cho được Đấng Christ và được ở trong Ngài” (Phi-líp 3:8-9). Bởi “khôn-ngaoan” này mà Phao-lô bị người đời coi ông như “rác-rến của thế-gian, cặn bã của loài người” (I Cô-rinh-tô 4:13).

Bởi “khôn-ngaoan” mà Phao-lô đã “đổi” “coi sự lời của tôi như là sự lỗ” (Phi-líp 3:8).

Thật sự, tôi chưa đủ “khôn-ngaoan” để được người đời khinh-chê, góm-giêc như Phao-lô, nên luôn học “đổi” để được “khôn-ngaoan”.

Nào chúng ta hãy chọn “đổi” để được “khôn-ngaoan”.

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- ÔB. Từ James - Laguna Hills, CA 100\$00
- Ông Nguyễn-Hữu-Nam - Hawthorne, CA 20\$00
- Bà Huỳnh Mary - Modesto, CA 20\$00
- Bà Huệ-Lan Vasick - Port Charlotte, FL 200\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00
- Ân-Danh - San Diego, CA 100\$00
- Ân-Danh - San Diego, CA 100\$00
- ÔB. Nguyễn-Văn-Ngo - Honolulu, HI 20\$00
- Ông Quang-Sử - South Lake, TX 20\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ-VỊ

TA CỨ ĐI, ĐI TỚI

“Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa người, làm cho người no lòng giữa nơi khô hạn lớn” (Ê-sai 58:11).

Người thành-công là người không bỏ cuộc
Càng gian-nan càng cương quyết cứ đi
Vẫn cứ đi ... bất cứ trở ngại gì
Cho đến lúc đạt thành-công mỹ-mãn.

Sống giỏi đời từng phen làm ta nản
Trưởng thành-công ... sao lại thất-bại rồi
Công lao mình đã tiêu biến, đã trôi
Không bỏ cuộc, ta cứ đi, đi tới!

Đường thuộc linh, con đường dài vơi-vơi
Biết bao người đã bỏ dở hành-trình
Theo Chúa lâu, thấy toàn chuyên ... bất bình
Thấy bắt-bớ, thấy lợi đời ... không có.

Nếu theo Chúa để mong đời này .... khá
Thì ... “hương đi” là ... sai “đích” hoàn-toàn
Vì đời này như hơi nước mau tan
Vinh-hiến nó không hơn gì ... hoa cỏ.*

***

Người theo Chúa, không bao giờ Chúa bỏ
Đấng phán rằng: Ta cứ dắt đưa người
Thì đồng khô ... cây lá vẫn tốt tươi
Không bỏ cuộc, ta cứ đi, đi tới!

Các thánh xưa giữ một lòng không đổi.
Vững niềm tin, trong nguy khó không sờn
Chào từ xa quê hương thánh huy-hoàng
Cứ đi tới, không khi nào ... chùn bước.

* I Phi-e-rơ 1:24

TƯỜNG-LƯU

TÂM-TÌNH

Tiến-sĩ **Đặng-Ngọc-Phúc** - Thư Viện Tin-Lành. San Diego, CA. www.thuvientinlanh.org

“Đọc sách **Học Nơi Trường Đời III**. Mỗi đề tài được mở đầu bằng một vài kiến-thức phổ-thông, sau đó tác giả trích dẫn những điển-tích, thi-ca, hoặc một vài mẩu chuyện để đưa người đọc vào trong chủ đề của bài viết, và rồi dùng lập luận để trình-bày cho độc giả thấy những khía cạnh khác nhau của chủ-đề. Cuối cùng, tác giả hướng dẫn người đọc đến những day-đổ liên-hệ đến chủ đề đã được ghi trong Kinh-Thánh. Khi đọc sách của Mục-sư Phan-Thanh-Bình, một trong những đặc điểm mà độc giả có thể nhận thấy, đó là khiến thực phong-phú của tác-giả. Tác giả có thể trích dẫn dễ-dàng từ nhiều nguồn tài-liệu khác nhau: Từ văn thơ đến ca-nhạc, từ văn-hóa Á-Đông đến văn-hóa Tây Phương, từ những chuyện trong cuộc sống thường ngày đến văn học cổ điển ... Một đặc điểm khác mà người đọc có thể nhận thấy trong tác phẩm của Mục-sư Phan-Thanh-Bình đó là ông có một vốn từ vựng tiếng Việt rất phong-phú. Điều đó thể hiện trong cách dùng chữ chính-xác, lối phân-tích ý-nghị giúp độc giả khám-phá ra những ý-nghĩa lý-thú. Thêm vào đó, Mục-sư là một người có nhận-xét rất sắc-xảo. Khi phân-tích câu tục-ngữ “đi một ngày đàng học một sàng khôn” (trang 11-12).

Học Nơi Trường Đời III được viết trong lúc cả thế-giới bị ảnh-hưởng bởi dịch Corona Virus. Trong hoàn-cảnh này, rất nhiều người đã băng-khuân vì lo âu không biết tương-lai sẽ ra sao. Một số gia-đình bị rạn-nứt, đổ vỡ khi hoàn-cảnh thay đổi. Trong bối-cảnh đó, Mục-sư đã dành thì-giờ viết cuốn sách này nhằm giúp mỗi người có thể chọn đường đi tốt hơn cho mình và cho gia-đình. Đây là cuốn sách đáng đọc.”

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Như Cầu và Sự Bất Lực của Bạn

“Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế.” “Vi tiên công của tội lỗi là sự chết.” “Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết.” (KT. Rô-ma 3:23, 6:23, Ê-xê-chi-ên 18:4)

“Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả.” “Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rồi ... không phải do công đức.” (KT. Rô-ma 3:20, Ê-phê-sô 2:8-9)

Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế

“Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.” “Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế.” (KT. Rô-ma 5:8, I Phi-rơ 3:18)

“Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm.” “Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu.” (Kf. Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)